

[Ole Vig Jensen]

melse med udviklingen i elevtallet. Her har der – både under tidligere regeringer og under den nuværende regering – været foretaget direkte besparelser ved, at man ikke har reguleret beløbet op. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi prøver at gennemføre en regulering af elevstøtten. Vi forestiller os ikke, at der skal ske en efterregulering, sådan at vi kompenserer for det tab, der i mellemtiden kunne være opstået på elevstøttebevillingen, men vi ønsker, at man for fremtiden udformer elevstøttebevillingen på en sådan måde, at den følger elevtallet. Det mener jeg at både skolerne og vi herinde kunne være tjent med.

Jeg mener ikke – som sagt af et par ordførere – at forslaget ikke er overskueligt, også i økonomisk henseende. Jeg mener i virkeligheden, der er tale om, at vi bevæger os inden for yderst bekedne rammer i forhold til de mange unge, som har muligheden for at søge de frie skoler med de gode vilkår, som i øvrigt bydes på dette felt.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Min bemærkning er rettet til venstres ordfører, hr. Øllgaard. Man kan være meget enig med hr. Øllgaard i synspunktet om, at det ville være udmærket med en generel højskolestøtte på de 30 pct., men et nok så vigtigt spørgsmål at få stillet i den forbindelse er: hvor mange millioner kroner mere er regeringspartiet venstre parat til at putte i denne kasse? Det er et nok så interessant spørgsmål at få partiet venstre til at svare på, hvis vi skal diskutere dette spørgsmål.

Derudover vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, om han har tænkt at fremlægge de ændrede retningslinjer for elevstøtten, som han har bebudet skal træde i kraft efter den 1. januar 1984, for uddannelsesudvalget. Eller skal vi, som det næsten er ved at blive en tradition med denne undervisningsminister, lave beslutningsforslag igen? Det ville være rart, om undervisningsministeren ville bruge den almindelige parlamentariske vej og informere folketingets uddannelsesudvalg om, efter hvilke retningslinjer han har tænkt sig at forberede elevstøtten i den kommende tid.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg ved nok, hvornår jeg skal søge mit parlamentariske grundlag tilvejebragt. Det vil jeg drage omsorg for i fornødent omfang. Jeg indrømmer, at det er blevet mere fornødent, efter at socialdemokratiet er kommet i opposition, for dér yder man jo slet ikke den fair play, som vi andre ydede, da vi var i opposition, på undervisningsområdet. Det kan jeg dokumentere på mange måder. Jeg vil takke hr. Ole Vig Jensen for hans understregning af, at i virkeligheden er det temmelig enestående, at man her har en enkelt uddannelsesform, hvor man kan gå hen med fulde dagpenge. Det er ganske enestående. Spørgetiden illustrerede, hvor enestående det er. Jeg fik stillet et spørgsmål af fru Marianne Bentsen-Pedersen om, hvorfor man dog ikke kunne få lov at tage enkeltfag på seminarier, hvis man var læreruddannet og arbejdsløs, altså få lov at tage et sådant linjefag uden at miste dagpengen. Mit svar var – fuldstændig som det også ville have været i den tidligere regerings tid –: det kan ikke lade sig gøre, for der er vandtætte skodder mellem dagpenge og alt, hvad der hedder kompetencegivende uddannelser. Uanset om man har den uddannelse i forvejen, må man ikke gå ind på et hold og samtidig modtage dagpenge. Så vandtætte er de skodder. Vi har en lille undtagelse, nemlig enkeltfagskurserne, men dér er det begrænset. Man må kun have et vist antal timer. Og så har vi altså denne meget store undtagelse, hvor man kan rejse til den modsatte ende af landet til en fuldtidsskole, som i forvejen er begunstiget af store statstilskud, og tage sine fulde dagpenge med. Det er ganske enestående. Det er godt, at det er sådan.

Det, det drejer sig om her, er, at vi ved en omfordeling af de midler, der gives i dag, kunne give flere muligheden for at komme på højskole. Jeg tror, at hvis man får indført en grundstøtte, er der virkelig flere, der vil kunne komme på højskole, og den mængde vil efter min mening langt opveje de uendeligt få, som på grund af et lille fald fra 29.000 kr. til 24.000 kr. i løbet af 4 måneder måtte holde sig væk.

Til slut skal jeg svare fru Marianne Bentsen-Pedersen på et enkelt spørgsmål. Hun omtalte to elever; den ene har en studiegæld på 150.000 kr., den anden en indtægt på 150.000 kr. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at eksemplet egentlig er godt til at illu-